*Bidestveanîna mafên netewî yên gelê kurd
di çarçoveya Îraneke demokratîk û federal de*

Agirî

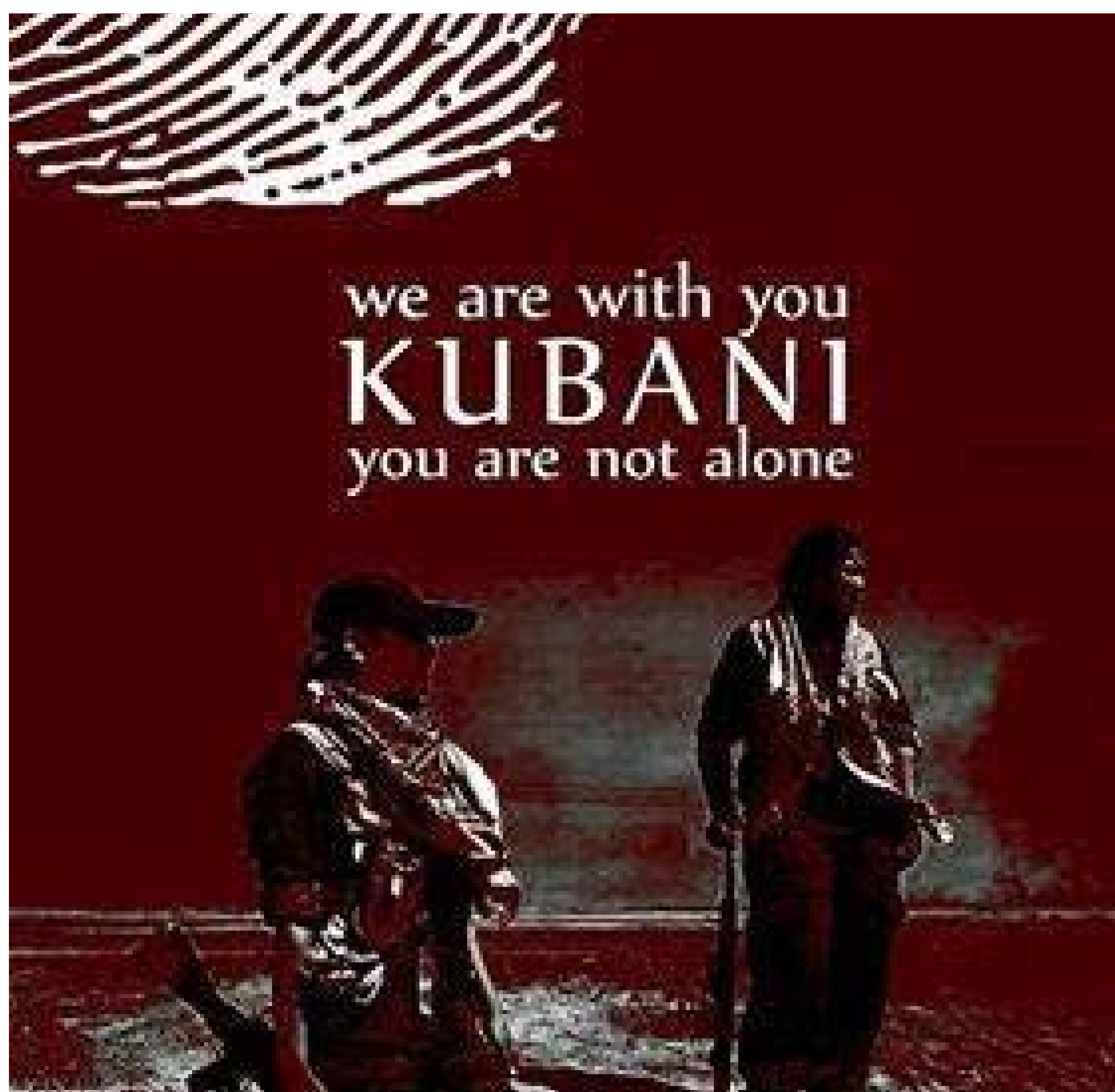
*Duheftînameyek Siayasî-Giştî Ye, PDK Îranê diweşîne www.kurdistanmedia.com/kurdî
www.agirimedia.org Hejmar (239) 08-10-2014 Buha (150) Tûmen*

Derheq rewşa Kobanê PDKÎ û Komeleya Şoreşger ya Zehmetkêşên Kurdistana Îranê daxûyaniyek hevbeş belav kirin

R: 2

Kobanê ne bi tenê ye

Partiya Demokrat ya Kurdistana Îranê û Komeleya Şoreşger ya Zehmetkêşên Kurdistana Îranê bi derkirina daxûyaniyeke hevbeş daxwaza piştevaniya civaka cîhanî ji berxwedana xelkê Kobanê di hemberî êrîşa terorîstên Îslamxwaz ên DAÎŞ'ê de kirin.

Di vê daxûyaniyê de herwisa ji xelkê Kurdistanê û Kurdên derveyî welat daxwaz hate kirin ku bi birêvebirina meşên nerazîbûnê, tevî piştevaniya xwe ji Kobanê, daxwaz ji civaka navneteweyî jî bikin ku piştevaniyê ji xelkê bê berevan ên Kobanê bikin.

Ji aliyekî din ve meşên nerazîbûnê li her dereke cîhanê dirêjî heye. Di meşên nerazîbûnê yên Kurdan di Kurdistana Bakûr de, heya amadekirina vê nûçeyê 21 kes ji hêla hêzên dewleta Tirk ve hatine kuştin.

Deqa daxûyaniya hevbeş ya Partiya Demokrat ya Kurdistana Îranê û Komeleya Şoreşger ya Zehmetkêşên Kurdistana Îranê, derheq piştevaniya ji xelkê Kobanê, di rûpela 2'ê de hatiye weşandin.

Sergotar

Rojnamevenên girtî!

Şehab Xalidî

Rûhanî di bersiva nûçegihanekê NBC'ê de, bi baweriyeke xurt, û bi bê ti şik û dudiliyekê ragehand ku di girtîgehên Îranê de me ti rojnamevanekî girtî tuneye!.

Ew bersiva navbirî rast gotinên Ehmedînijad anîne bîra min, ku wî jî bê ti dudiliyekê radigehand ku di Îranê de me girtiyên siyasî tunînin.

Ew bersivdayîna Rûhanî di demekê de ye ku saziya raporthinêrên bê sînor di rapora xwe ya salane de ragehandiye ku Îran yek ji wan 5 girtîgehên herî mezin ên rojnamevanan di cîhanê de ye. Herwisa Ban Kî Mon jî ragehand ku Hesen Rûhanî nekariye wan sozên xwe yên ku dabûne xelkê xwe, bi cih bîne.

Herwisa niha di Îranê de li gorî zanyariyan çendîn rojnamevan di girtîgehan de ne, ku hinek ji wan piştî gihîştina Rûhanî bi posta serkomariyê hatine girtin.

Ji aliyekî din ve, ew gotina wî di demekê de ye ku wî di dema piropagndeyan de soz dabû xelkê, ku nehêle di girtîgehên Îranê de, rojnamevanên girtî, û girtiyên siyasî bimînin.

Di vir de pirsyar ji Rûhanî ev e ku gelo hekî rojnamevanên girtî tuninin, çima te soz dida ku wan azad bikî, hekî jî hene, çima wan derevên ew qas eşkere, ew jî di posta herîbilind ya yasayî ya welat wate serkomariyê de dikî?! Aliyê kêm te bigota ku eva pêwendî bi dezgeha Dadweriyê ve heye, û ew dibe bersiv bidin.

Lê dîsan eşkere bû ku xelkê welatê me, nekarîne serkomarekî hilbijêrin ku bi sozên xwe emegdar be, jiber ku ti berbijareke xelkî û berevankarê rastîn yê mafên xelkê nikare ji parzînga Şêvra Nobedar (Şorayê Nigehban) re derbaz be, û derbazbûna Rûhanî ji vê parzîngê re, bixwe belgeya herî baş bû bona vê ku xelk kumê xwe danên pêşiya xwe, û gel kumê xwe rast û rewan, bi bê xwexapandin hemşêvriyê bikin, da ku dîsan tîra xwe bi çewt û şaşî nehavêjin, lê mixabin dîsan şaşiyên berê dubare kirin, û eva jî encama şaşiyên wan!.

Partiya Demokrat ya Kurdistana Îranê, û Komeleya Şoreşger ya Zehmetkêşên Kurdistana Îranê, derheq îdiaya Wezîrê Îtilaata rejîma Îranê ronkirinek bilav kirin.

Deqa vê ronkirinê bi vî awayî ye:

Roja Sêşemî 15.07.1393 (07.10.2014)'an, nûçeyek di ragehandinên giştî de hate bilav kirin ku Mehmûd Elewî Wezîrê Îtilaata rejîma Îranê her vê rojê, di Meclisa Şêvra Îslamiya Îranê de ragehandiye ku dezgeha Îtilaata rejîmê di gel PDKÎ û Komelê bi armanca kêmkirina zirarên wan aliyan bo rejîmê civînek pêk aniye.

Di vê derheqê de hewce ye ku em rabigehînin, ya rastî eva ye ku heya niha tu guhertinek bi ser siyaset û kiryarên Komara Îslamiya Îranê di hemberî Kurd û mafên wê de pêk nehatiye, heya ku hewcehî bi civîneke wisa kiribe.

Bi vî awayî em hemû aliyekî agehdar dikin ku ev îdiaya rejîma Komara Îslamiya Îranê ew hinda ku pêwendî bi Partiya Demokrat ya Kurdistana Îranê û Komeleya Şoreşger ya Zehmetkêşên Kurdistana Îranê ve heye, bi tewahî ne rast e, û ne tenê me tu civînek bi rejîmê re tunebûye, belkû heya tu rasipardeyek jî di navbera me û rejîmê de nehatiye destbidestkirin, lewra em tewahiya axavtinên Mehmûd Elewî ku ne rast û bê bingeh in, ret dikin.

Sekretariyeta
Partiya Demokrat a Kurdistana Îranê
Komeleya Şoreşger ya Zehmetkêşên Kurdistana Îranê

Daxûyaniya hevpar ya Partiya Demokrat a Kurdistana Îranê û Komeleya Şoreşger ya Zehmetkêşên Kurdistana Îranê derheq Kobanê

Deqa daxûyaniyê bi vî awayî ye:

Civatên xelkê Kurdistana Îranê!

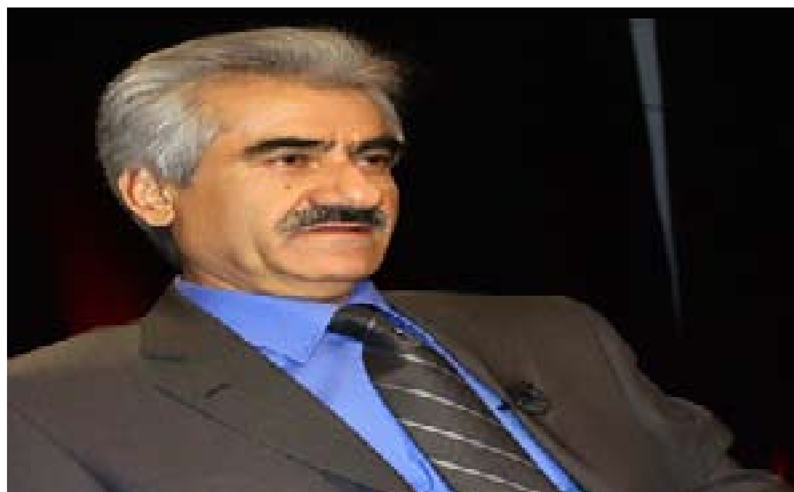
Herwek agehdar in, di heyama derbazbûyî de, terorîstên girûpa naskirî bi DAÎŞ'ê êrîşeke berfireh kirin ser bajarê Kobanê, û di encamê de dehan hezar kes ji tirsa komkujiya terorîstan de aware bûn, û niha di rewşeke ne baş de jiyanê dikin, û ji aliyekî din ve ciwanên têkoşer û hêzên xebatkar ên akincî li Kobanê di hemberî vê êrîşa hovane de, dest dane bergiriyeke cesûrane, û di şerekî ne berambet de, bi îmkanatên herî kêm berevaniyê ji beşek ji xak û xelkê Kurdistanê dikin.

Hevdem di gel vê, daxwaza me ji civaka cîhanî eva ye ku bi hawara xelkê Kobanê de herin, her di vê derheqê de jî em daxwazê ji xelkê mafxwaz ê Kurdistanê dikin ku herwek di derbazbûyî de alîkarê beşên Kurdistanê bûn di demên

Dom R: 6

Birêz Mistefa Hicrî

Geşbîniya Pintagonê, baweriya Başûr

Komara Îslamiya Îranê piştî bidawîhatina şerê Îran û Îraqê heya niha di sînoreke gellek berfirehtir ji sînorê Îranê de, bo cîbicîkirina tenahiya sîstema xwe hewlê dide

Pintagonê di raporekê de, ku di van dawiyane de, radestî kongireya Amerîkayê kiriye, ragehandiye ku bizava leşkerî ya Komara Îslamiya Îranê, li çav salên borî guhertin bi ser de hatiye, û Îranê siyaseta xwe ya êrîşkarane guheriye bi siyaseta bergirîkarane.

Diyare ku em agehdarî vê yekê nînin ku ew norm û standardên ku nivîskarên raporê di warê çawaniya diyarîkirina siyaseta êrîşkarane, û siyaseta bergirîkarane, û ji hevûdu cudakirina van siyasetan berçav girtine, kîjan in. Vê yekê jî em dizanin ku ew rapor dikarin bibin bingeha biryardanên siyasî û diyarîkirina çawaniya pêwendiyan di gel Komara Îslamiya Îranê.

Ku wisa bû bila em çavekî bi ser siyasetên Îranê de, di warê çawaniya serederiya siyasî-leşkerî û çawaniya parvekirina hêzên xwe di herêmê de bigerînin.

1-1 Îran tenê hikûmetek e li herêmê, û renge jî di tewahiya cîhanê de, ku di nav yek qewareyeke siyasî de, du hêzên fermî ên leşkerî hene, ku yek ji wan arteşa Komara Îslamiya Îranê ye, û ya din jî Spaha Pasdaran a Şoreşa Îslamiya Îranê ye.

Vê yekê jî em dizanin ku erkên li ser milên wan organên leşkerî yên rejîmê jî, bi awayê jêr pênase ji wan re hatiye kirin:
Arteşa Komara Îslamiya Îranê: Parêzgarîkirin ji sînorên Îranê di hemberî êrîşa derekî de.

Spaha Pasdaran ya Şoreşa Îslamiya Îranê:
1- Serkuta tevgerên nerazîbûnê yên civtên xelkê di navxwe ya Îranê de.
2- Ragirtina nifûza Îranê li warê leşkerî û siyasî, di nav welatên herêmê, û yên cîran de. Yan bi awayê operasyonên rasterast ên leşkerî, wek li Sûriye û Îraqê, yan jî bi awayê alîkarîkirin û birêvebirina rêkxirawên girêdayî bi Komara Îslamiya Îranê, wekî Hizbullaha Lubnan û Hemas li Xezeyê, yan bi awayê destêwerdan û kontrolkirina ne rasterast ya siyasî ji riya gihandina alîkariyên malî û Îtilaatî, û herwisa handana hesta xelkê û rêkxirawên siyasî li dijî deshilateke taybetî, wek Behrîn û Yemen.

3- Birêvebirina erkeke hevşêwe û hevterîb di gel erkên arteşê, wate her demekê arteş bi qasî hewce di gel siyasetên rejîmê hevaheng nebû, û bi qasî hewce guhdarê van siyasetan nebû.
Hekî em çavên xwe li hemberî erka yekemîn ya Spaha Pasdaran, wate serkutkirina meşên nerazîbûnê yên xelkê medenî û bê berevan li ser hev danên, ku bi hemû xwendinekê siyaseteke êrîşkarane ye, ne siyaseteke bergirîkarane, wek vê mînaka ku di sala 2009'an (1388'an) de, bi awayekî tewaw rêkxistinkirî û berfireh me dît. Erka duyemîn ya Spaha Pasdaran, ku beşa herî zêde ya dem û enirjî û têçûya Spaha Pasdaran jêre tê danîn, nakeve nav çarçoveya siyaseta bergirîkarane de, û bi hemû pêvaneyekê kar û kiryarên Spaha Pasdaran di vê beşê de, di pêxema siyaseta êrîşkarane de ye.

1-2 Komara Îslamiya Îranê bona dabînkirina vê tişta ku bixwe navê tenahiya neteweyî (emniyeta milî) li ser dadinê, û di rastî de ew ye tenahiya sîstema Wilayeta Feqîh e, du bingehan berçav digre, û van her du bingehan jî piraktîze dike.

Lê xala balkêş ev e ku ew bingeh her du jî di pêxema siyaseta êrîşkarane de ne, ne siyaseta bergirîkarane. Em dikarin van bingehan bi vî awyaî şirove bikin:
A- Komara Îslamiya Îranê piştî bidawîhatina şerê Îran û Îraqê heya niha di sînoreke gellek berfirehtir ji sînorê Îranê de, bo cîbicîkirina tenahiya sîstema xwe hewlê dide. Bi gotineke din eniyên berbirûbûna Îranê û hêzên neyar, di sînorên Îranê de nînin, û heya gellek vêdetir ji sînorên Îranê ne.

Îran şerê mana xwe li Sûriye û Îraq û Lubnan û Xezeyê de dike, ne li

“Îran heya wê demê ku di sînorên Xûzistanê de şer dikir, ji mana xwe û hikûmeta xwe ditirsiya, lê niha ku ji sînorên Sûriyê de şer dike, û rewşa Îraqê aloz dibîne, eva carê balgiyê xatircemiyê daniye ber serê xwe”

ser sînorên xwe. Heya astekê ku em dikarin bêjin hemû hikûmetek li derveyî sînorên xwe de, ji bo parastina berjewendiyên xwe hewlê dide, ku eva jî tiştekе ne asayî nine, û her taybet bi Îranê jî nine, lê nabe ji bîra me here, ku kar û kiryarên Komara Îslamiya Îranê ji asta parastina berjewendiyan derbaz bûye, û gihaye asta destdirêjiyeke eşkere.

Dema ku Îran di şerê hikûmeteke weke Beşar Esed di gel opozisyona wî welatî de, bi awayê rasterast hêzên xwe dişîne şer, û çawa di gel opozisyona xwe şer dike, wisa jî berbirûyê opozisyona Sûriyê dibe, dema ku rêkxiraweke siyasî-leşkerî ya ser bi Îranê wekî Hizbullah dewleteke veşartî û na yasayî di nav dewleta yasayî ya Lubnanê de pêk tîne, dema ku Tehran wisa li Bexdayê dike ku heya endamên kabîneyê jî bi bê pirsyrkirina ji wan nehên hilbijartin, dema ku Îran ji bilî vê ku hebûna bi nav dîplomatîk di herêmê de heye, ji xwe re dibîne ku her cure kiryareke terorîstî jî di her ast û qewareyekê de ku bixwe pê baş e bi rêve bibe, vêca kêmek xweşbawerane ye ku siyasetên rejîmê jî wek siyasetek bergirîkarane, ne siyasteke êrîşkarane pênase bikin.

B- Rejîm bi giştî ji mêjdem e ku li ser vê yekê sax bûye ku baştirîn bergirîkirin, êrîşkirin e.

Ji me têk neçe ku heya niha Komara Îslamiya Îranê di hemberî Rojava de “bergirî” ji xwe nekiriye, belkû eva Rojava ye ku di hemberî “êrîş”ên tevaliyane yên Îranê de, hewl daye ku zextê bixe ser Îranê, û kêmekê di herêmê de paşekêşeyê pê bike, û eva ku Îran navê “bergirîkirinê” li ser dadinê, di rastî de ew yek stûxwarnebûna di hemberî vê paşekêşe pê kirinê, û pêdagirîkirina li ser êrîşkirin û hatine pêş, û xwesepandinê de ye.

Serbarê vê ku Pintagon û Wezareta Karûbarên Derve ya Amerîkayê heya îro rojê, siyasetên xwe li ser bingeha êrîşkarbûn û sînorbezîniya Komara Îslamiya Îranê ava kirine, lê em dibînin ku Komara Îslamî çi dike. Gelo bi rastî hekî Amerîka û Rojava siyasetên xwe li ser bê azarbûn û bêzimanî û bergirîkarbûna Îranê ava bikin, rewşa herêm û cîhanmê wê çi jê bê?

2- Mijareke din ku her pêwendiya wê bi siyaseta derve ya Îranê ve heye, bi baweriya me babetek e ku têgihîştin û şirovekirina wê bo wan hêz û aliyên ku pêwendiya wan bi Îranê re heye, gellek giring û çarenûssaz e.

Gellek ji aliyên siyasî yên herêmê, di hinek waran de, di gel “siyaseta alîkariyê, û alîkariya siyasî” ya Komara Îslamiya Îranê berbirû bûne, û bi berçav hewl û mandîbûna dezgehên dîplomasiyê yên Komara Îslmaiya Îranê bo baştirkirina rewşa herêmê bi çavên xwe dîtine, bo mînak Komara Îslamiya Îranê di kêşeyên navxweyî yên hinek ji hêzên Başûrê Kurdistanê de, rola dadweran dilîze, û di navbera Bexda û Herêma Kurdistanê de navbeynkariyê dike, û hewl dide ku girjî û aloziya di navbera wan aliyan de çareser bike.

Di kêşeya DAÎŞ’ê de, her wekî birêz serokê Herêma Kurdistanê dibêje: “Îran yekem alî bû ku alîkariya leşkerî û malî ji Hikûmeta Herêmê re şandiye ...”.

Bila em bi belgeyan ve rastiyekê bixin rû, û bi hûrî em vê şirove bikin. Ew siyaseta ku Komara Îslamiya Îranê di vî warî de berçav digre, di formolekirineke hûr de pêk tê ji “Pêngavek bo başkirinê, çend pêngav bo têkdanê”. Ji bîra me neçe ku gur bona vê ku bikare berxekê nêçîr bike, xwe dixe kirasê dayîka berxê de. Gellek xweşbawerî ye, hekî me jêve be ku Komara Îslamiya Îranê di her soz û biryarekê de, wê amade be ku xala dawiyê ya siyasetên xwe eşkere bike.

Komara Îslamiya Îranê bo karên çalakane yên xwe pêwîstiya wê bi rûçikek xêrxwaz û alîkarker û navbeynkar heye, û bê guman di pêxema dirustkirin û nîşandayîna vê rûçikê de kar dike û bacê jêre dide, û xwe jî mandî dike.

Lê eva ji bîra me neçe ku dema kesek bo bidestveanîna armancên xwe çend pêngavan diçe pêş, û di dema hewce de pênvagekê bo paşve vedigere, li ser hev bera çûna wî kesî, ber bi pêşve ye, ne ji bo paşve.

Tiştekе ecêb û cihê heyrîmanê nine ku hekî Komara Îslamiya Îranê di dirêjahiya van 35 salan de, fêrî rabinûrûniştina dîplomatîk û kiryarên aqilane yên siyasî, yên bi berçav bibe, wek mifahwergirtina ji wan şêwe rabinûrûniştinan bo Komara Îslamiya Îranê -her demekê ku hewcehî pê hebe- karekî gellek hêsan e.

Lê siyasetvan dibe çavên wî/ê li ser naweroka wan çalakiyan be. Bila siyasetvanên Kurd ên Başûr vê yekê bizanin ku yekemîn kesayetiyê Îraqî ku hest bi siyaseta “pêngavek bo baştirkirinê, çend pêngav bo têkdanê”, yên Komara Îslamiya Îranê di Îraqê de kir, Muqteda Sedrê Şîe yê hevalbendê Komara Îslamiya Îranê bû. Sedr ku di destpêkê de, baweriyeke bi hêz bi vê hebû ku Komara Îslamiya Îranê heya hekî xêrxwazê ti aliyekî Îraqî jî nebe, aliyê kêm dilsoz û xemxorê aliyên Şîe yên Îraqê ye, piştî vê ku destê Îranê di van teror û teqînên ku rasterast Şîe dikirin armanc, eşkere bû, wî karî bi zelalî destê gur û destê dayîkê, ji hevdu cuda bike, û bizane ku Îran di gel kêmek mandîbûna bo berjewendiyên Şîeyan, çend qat zêdetir ji bo têkdana aramî û tenahiya sîstema taze avabûyî di Îraqê de hewlê dide, û di vê hewldana çend qatî de, Şîe û Sunî û Kurd ji bo wî ti ferq nakin.

Rast e ku nezm û serûberiya ji nû ve avabûyî di welatekî wek Îraqê de, heya radeyekê bi qazanca Komara Îslamî ye, û qazanca wê jî serdestiya Şîeyan di welatekî de ye ku pêştir wan derfeta siyasetkirinê tunebûn, û ecên nine ku Îran heya vê astê jî ji derfetê mifahê wergire, lê ji bîra me neçe ku cihgirtina tenahiyeke tewaw eyar di Îraqê de, bi çend sedeman ji bo Îranê rewşeke ne baş û heya kujer e.

Ya yekemîn: Bingeha vê nezma siyasî ya niha ya Îraqê, ji aliyê Amerîkayê ve, û bi êrîşa leşkerî bo ser rejîma Be’s û herifandina vê rejîmê hatiye avakirin. Berdewamiya vê

"PDKÎ ji kongireya sêyemîn vêdetir ew siyaseta rast û dirust berçav girtiye ku pêwendiya di gel hikûmeteke dijî Kurd ya parçeyekê, nabe li ser hisaba Kurdên wê parçeyê be"

nezmê, tê wateya serkevtina pirojeya leşkerî ya Amerîkayê di warê êrîşkirina li ser welatekî herêmê û herifandina rejîma wê.

Îran berevajî, hindî ku bikare, hewl dide û dixwaze ku hem siyasetvanên cîhanê, û hem jî bîr û raya giştî ya xelkê cîhanê ji vê bîrokeyê dûr bike, ku êrîşeke bi vî rengî dikare modêleke hêsan û bê jane ser be, ji bo guherîna hikûmeteke ne dilxwaz.

Ku wisa bû heya wê cihê ku serweriya hêza Şîe ya alîgirê Îran di Îraqê de hebe, Komara Îslamiya Îranê, "siyaseta alîkariyê û alîkariya siyasî", di gel hêzên Îraqî berçav digre, lê çend qat zêdetir hewl dide ku nehêle arîşe û astengiyên bingehîn yên siyasî di Îraqê de bi dawî bihên, û sîstema federalî ya Îraqê bibe sîstemeke cihgirtî, û wek modelek serkevtî di herêmê de bê xûyakirin. Vêca di nav vê aloziyê de, wê hemû aliyên Şîe û Kurd qurbaniyan bidin. Agir demekê xweş û geştir dibe ku hemû aliyek neçar bin ku agir geştir bikin.

Ya duyemîn: Niha ku welatên wekî Sûriye û Îraqê, di nav agirê şerekeî herêmî de dişewitin, welatên mezinhêz her çavê wan li ser van herêman e, û ew hêzên mezin dest nakin bi wşandina derbên leşkerî li Îranê. Komara Îslamiya Îranê baş ji vê rastiyê tê gihîştiye ku heya beşeke zaf giring ji dem û sermaye û çalakiya welatên mezin mijûlî kêşeyên weke Îraq û Sûriye û Felestînê be, "li ser maseyê bûna vebijêrka leşkerî li dijî Îranê" ji bilî bilûfeke siyasî ya bê nawerok ti tişteke din nine.

Berevajî hindî ku aramiya siyasî û aştiya di navbera aliyan di welatên herêmê de kûrtir û berfirehtir be, egera bikaranîna vebijêrka leşkerî zêdetir dibe. Îran hem derfetê bo welatên mezinhêz pêk nahîne, û hem jî "nî'met"a bê tewawbûn ya şer û ne tenahiya herêmî ji dest nade. Niha em dizanin dema ku "Ta'ib" dibêje ku Sûriye ji bo me ji Xûzistanê meztir e, armanca wî çi ye.

Îran heya wê demê ku di sînorên Xûzistanê de şer dikir, ji mana xwe û hikûmeta xwe ditirsiya, lê niha ku ji sînorên Sûriyê de şer dike, û rewşa Îraqê aloz dibîne, eva carê balgiyê xatircemiyê daniye ber serê xwe. Dema ku Komara Îslamiya Îranê bi vî rengî danûstandinê bi Kurdên Îraqê re dike, Kurdên başûr bila baştir ji vê yekê tê bigihîjin. Em heya vê astê rastbîn in ku bêjin Kurdên başûr mafê wan e ku bi welatên cîran re, û heya bi Komara Îslamiya Îranê re jî, pêwendiyên dîoplomatîk hebin ku mifahê ji wan pêwendiyan wergire, lê du xal nabe ji bîra me herin:

1- PDKÎ ji kongireya sêyemîn vêdetir ew siyaseta rast û dirust berçav girtiye ku pêwendiya di gel hikûmeteke dijî Kurd ya parçeyekê, nabe li ser hisaba Kurdên wê parçeyê be. Ew siyaseta hejiyê vê yekê ye ku bibe modelek ji bo hemû partiyên siyasî di hemû parçeyan de, bona çawaniya pêwendî sazkirinê di gel hikûmetên nawendî. Hekî rojekê partiyên kurdistanî li ser stratejiyeke hevpar ya neteweyî pêk hatin, bê guman ew xala yek ji binemayên vê stratejiyê dibe û PDKÎ şanaziyê bi vê dike ku di teoriyê de dahênerê vê pirensîpê bûye, û bi kiryar jî pêrewî ji vê pirensîpê kiriye.

2- Bila aliyên siyasî yên başûr li raftera di gel Komara Îslamiya Îranê de, çi nebe bi qasî Muqteda Sedir hajê destê asinîn yê Komara Îslamî di nav lepikên mexmer de hebin.

Xermana 1393

Hezek şîrîn (Şûrê şîrîn), û fîlma Çi, bi çi armancekê

Beşa Yekem

Hezek şîrîn (Şûrê şîrîn) û fîlma Çi, du fîlmên berhemhatî ji aliyê sînemaya Komara Îslamiya Îranê ve ne, ku her yek ji wan ji hêla wan taqm û kesan ve hatine çêkirin, ku renge di warê nav û nasnav de cudahiya wan hebe, lê di nawerok û çawaniya şêwaza bîrkirin, û lênihêrîna wan li sînema û çîrokên sînemayê de, wekî sêvekê ne, ku ji nîvekê re hatibe qaşkirin.

Fatih Salihî

Berî vê ku em bas ji armancên kirêt ên berhemanîna van cure fîlman bikin, ku di rastî de û li gorî binemayên sînemayî yên pênaseya fîlmên sînemayî, ew fîlm nakevin nav xaneya rexneyên hunerî yên sînemayî, lewra emê basekê li ser van du fîlman bikin, û piştre li gorî mecala rojnameya xwe emê bas ji vê mijarê bikin ku armanca karbidestên sînemaya Komara Îslamiya Îranê ji dirustkirina van cure fîlman çi ye.

Hezek şîrîn (Şûrê şîrîn):

Berhema sala 2009'an (1388'an) ya binkeya sînemayî ya Farabî ye, ku bi sedema lawaziyê, û dubarebûna hinek kilîşeyên sînemayî, nekarî di gîşeya sînemayan de bê firotin, û bi neçarî piştî çend mehan manordana li ser vê fîlmê karbidestên sînemayî neçar bûn ku di televîzyonê de ekrana giştî bikin. Ew fîlmane, ji aliyê sê kes ji besîciyên Komara Îslamiya Îranê ve hatine nivîsandin ku ne sînarîst in, û ne jî dîtingeheke hunerî li ser sînemayê hene.

1-Cewad Erdekanî, xelkê Meşhedê, ku di zankoya Azad ya Îslamî de, beşa Yasayê tewaw kiriye, û ji bilî çend berhemên sivik yên wekî Hezek şîrîn (Şûrê şîrîn), heya niha bixwe xwediyê tu berhemeke hunerî nebûye. 2- Mecîd Eyaft ku yek ji serdarên Spaha Pasdaran a Komara Îslamiya Îranê ye, û di serkuta hovane ya tevgera mafxwazane ya neteweya Kurd di kurdistana Îranê de, di gel hevalên xwe yên weke Mehmûd Kawe, ku roleke serekî di fîlam Hezek şîrîn (Şûrê şîrîn) de heye, beşdariyeke çalakane hebûye.

3- Maşaellah Şahmirad Îzedî ku ji kevne pasdarên Komara Îslamiya Îranê ye, û nevbirî jî di hgel Mecîd Eyaft û Mehmûd Kawe destên wan bi xwîna xortên neteweya Kurd sor bûye.

Bi vî awyaî heya vir em dibînin ku ev fîlma her di bingeh de çend netewaw û derveyî wateyên sînemayê ye. jiber ku koka bihêz ya her fîlmeke sînemayî, sînaryoya wê fîlmê ye, û bi xatircemî ve kesek dikare sînarîsteke baş be, ku di biyavê sînemayê de desteke bilind hebe, û şareza be di hemû şêwazên sînaryoyên fîlmên sînemayî de. Lê ew kesên ku nivîskarê bi nav vê sînaryoyê ne, bi xatircemî ve, bi tewahî ji wateyên hunera sînemayê dûr in, û di nav aporaya alîgir û ogirên sînemaya rasteqîne

de, tu cihekî wan tuneye, û heya niha jî, ji bilî çend festîvalên Spaha Pasdaran di çi cihekî din de, tenê xelatek jî wernegirtine.

Derhînerê vê fîlmê jî Cewad Erdekanî ye ku her wek pêştir ma qala wî kiriye, wî di karnameya sînemayî ya xwe de, ji bilî çend fîlmên wekî Hezek şîrîn (Şûrê şîrîn) berhemeke wisa tuneye, û navbirî ji aliyê Sipaha Pasdaran ve, ew erk pê hatiye spartin ku li ser jiyana serdarên spahê, fîlman berhem bîne, wek fîlma “Bê Kebûdiyê Yas” ku li ser jiyana xwînrêjeke rejîmê bi navê “Bironsî” ye.

Wisa diyare ku Cewad erdekanî bi qunteratî ew kar ji Sipaha Pasdaran wergirtiye, û hekî em çavekê ji fîlma “ Bê Kebûdiyê Yas” jî bikin, dîsan heman kilêşeyên Hezek şîrîn (Şûrê şîrîn) bi awayekî din ducarî dibin, û cudahiyek wisa di navbera wan de tuneye.
Heya vir bi başî mijar ji me re zelal dibe ku Hezek şîrîn (Şûrê şîrîn), hem di warê sînaryoyî, û hem jî di warê girûpa fenî ya berhemanînê de, ku derhîner serperestê vê girûpê ye, xwediyê ti pêwereke sînemayî nine. Bi vê pêkê ev fîlma ji aliyê komeke kesên kirêgirtî ve berhem hatiye ku erka wan tenê xweşxizmetiya bi Spaha Pasdaran e, ne xizmetkirina bi hunera sînemayê û veguhastina rastiyan.

Di vê fîlma kirç û kal de, ji teknîka “vegotin ji vegotinê”, û bi awayekî sade ji tirokajeyên demserveçûyî yên dehka 80’î ya zayînê ya fîlmên Halîwod mifah hatiye wergirtin, û kesek dibe qehremanê fîlmê ku ji her cure xirapiyekê bi dûr e, û bi tenê li ber rizgarkirina cîhana mirovahiyê dest dide tawan û cînayetan.

Di vir de ye ku rola serekî ya fîlmê ku pasdar Mehmûd Kawe ye zeq û xûya dibe, û navbirî bi temenekî kêm dibe Arnoldê sînemaya Halîwûdê, û bi tenê hêzeke xwedîşiyan wek hêza PDKÎ dixe qedeman.

Di vê fîlma sivik de, ji komek kilîşeyên kirêt mifah hatiye wergirtin, bi vê armancê ku xebata rewa ya gelê me, wekî xebateke ne rewa û dijî ayîn û dijî mirovahiyê nîşan dan, wek yek ji dîmenên fîlmê ku fermandarekî hêza PDKÎ hevdem ku şûşeyeke vîskiyê di nav destan de ye, fermanê dide ku mizgewtekê bişewîtînin, û mamostayê olî yê vê mizgewtê û ayetên Qurana pîroz di nav agirê mizgewtê de bişewitînin.
Bi bê tu demargirjiyekê û bi piştqahîmiya bi dîroka PDKÎ, ti demekê ew kiryarên kirêt, kêrî xortên demokrat nehatiye, û li refa herî pêş ya vê hizbê de, ji hezretê Pêşewa Qazîmihemed ve bigre heya niha, bi dehan kesên olî, û mamostayên olî di çarçoveya PDKÎ de, ji bo bidestveanîna mafên rewa yên neteweya Kurd xebat kirine, û heya pileya sekreteriya vê hizbê jî çûne pêş.

Hekî PDKÎ berevajiyê ol û bîr û baweriya xelkê Kurdistanê kar kiriba, nedibû landika bi hezaran mirovên azadîxwaz ji hemû tex û qatên civakê, û li serveyî hemiyan ew xûşk û birayên ku baweriya wan bi ola pîroz ya Îslamê hene, lewra her di vê serdemê de jî derwazeya vekirina Radyoya Dengê Kurdistana Îranê, çend ayet ji Qurana pîroz bû, û niha jî PDKÎ xafil nebûye û nabe ji giringîdana bi olên cuda, û li serveyî hemiyan ola pîroz ya Îslamê.
Ji bilî wan di doma fîlmê de berdewam bas ji talançîtî û hêzên PDKÎ û serjêkirina mirovan bi destê Kurdan tê kirin, û bi awayekî gellek ne camêrane bas ji diyardeya caşperwerî û kirêtnîşandana mirovê demokrat, û çandina tovê dubendî û ajawegêriyê bi armanca geşkirina agirê şerê birakujiyê û ...hwd dike.

Herwisa komek nîşane berçav dikevin ku Spaha Pasdaran û arteşa paşatiyê tu cudahiyek di navbera wan de, li derheq serkuta tevgera azadîxwazane ya neteweya Kurd de nine ûdi serkuta tevgera mafxwazane ya neteweya Kurd de, bi Spahî û Şahenşahî û bi nav çep û sekolaran dest hebûne.

Lewra di girteyek ji fîlmê de yek ji kesayetiyên fîlmê ku efserekî garda şahenşahî bûye, mil bi milê hêzên serkutkar ên Spaha Pasdaran, li dijî hêza pêşmerge şer dike, û vê rastiyê diselimîne ku di destpêka şoreşa gelên Îranê de, hevdem di gel Xumêynî û deste û taqmên wî, hêzên dagîrker û serberedayî ên deshilatdarê wê demê jî, di dema lawazbûna deshilata nawendxwaz ya Îranê de, dest didin destê yektir, û mil bi milê yektir di gelo tevgerên azadîxwaz ên neteweyên Îranê û li serveyî hemiyan neteweya Kurd şer dike, pirsek ku heya niha jî her dom heye, û carnan em guhdarî dikin ku beşek ji hêzên opozisyona Fars gellek hovanetir ji hêzên Komara Îslamiya Îranê, êrîşî ser daxwazî û xwestekên rewa yên neteweya me dikin.

Doma R: 2

lêqewmanê de, vê care jî bi helwesteke neteweyî ji riyên guncaw, nerizayetiya xwe di hemberî van serkutan eşkere bikin, û piştevaniyê ji daxwaziyên xelkê Kobanê bikin.

Herwisa hewce ye ku Kurdên derveyî welat erkên xwe yên neteweyî û nîştimanî bi cî bînin, û bi meşên nerazîbûnê bi awayên cur bi cur, hem piştevaniya xwe ji xelkê Kobanê eşkere bikin, û hem jî bibin sedema piştgiriya civaka navneteweyî ji xelkê Kobanê.

Di vê derheqê de nabe em ji bîr bikin ku Komara Îslamiya Îranê jî tu ferq û cudahiyek di gel DAÎŞ’ê nine, û bi sala ye ku xelkê Kurdistanê serkut dike, û di vê qonaxê de dixwaze ku bîrûraya xelkê bixapîne, û wisa nîşan bide ku dostê Kurd û dijminê terorîstên DAÎŞ’ê ye, di demekê de pêkhatina vê rewşê bi sedema destêwerdanên Komara Îslamiya Îranê di Sûriyê de, û piştevanîkirina wê ji rejîma Beşar Esed û terorîstên din di herêmê de bû, lewra dibe Komara Îslamiya Îranê jî her wek girûpa DAÎŞ’ê û terorîstên din bê şermezarkirin.

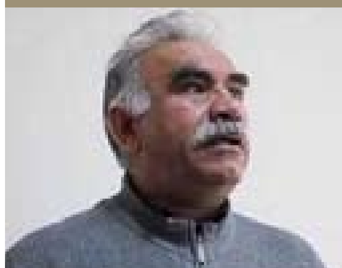
Serkevtin bo gelê me û neman bo terorîstan û terorîstperweran

Partiya Demokrat a Kurdistana Îranê
Komeleya Şoreşger a Zehmetkêşên Kurdistana Îranê

16.07.1393
08.10.2014

Nerîna Lîderan

Ocalan:

“Hekî li Kobanê komkujî çêbibe, pêvajo namîne”.

Altan Tan:

“Enqerê ti riyek tuneye, xeynî lihevkirina bi Kurdên Tirkiye û Sûriyê re”.

Davûdoxlo:

“Em DAÎŞ’ê li Kobaniyê naxwazin”.

Elî Şemxanî:

“Emê berdewam bin li ser piştevanîkirina ji dewleta Sûriyê”.

Terajîdiya Kobanê û çend têdîtinek

N: Şemal Terxîbî

Di demekê de ku hêj birînên Şengalê li başûrê kurdistanê baş nebûne, û Kurdistan bi vê sedemê ve xembar e, birîneke nû li Rojavayê welatê Kurdan Kurd perîşan û xembar kirin. Kobanê kete ber êrîşa çekdarên rêdînî yên DAÎŞ’ê, û di encam de, bi hezaran kesî ji xelkê sivîl tenê ji ber vê ku Kurd in, bi neçarî warê bav û kalên xwe cî hêlan.

Hilkefta coxrafiyayî ya vê bajarê Kurd akincî bi awayekî ye ku bûye nawendeke stratejîk di deverê de.
Girtina vî bajarî bo çi bo dewleta Îslamî ya Îraq û Şamê (DAÎŞ) girîng e?.

Her wek rêzdar Mistefa Hicrî, sekretêrê giştê yê PDKÎ di hevpeyvîna xwe ya di gel kempeyna “Na bo îdamê” de dibêje: “Bo DAÎŞ girîng eva ye ku deverên bin desthilata xwe pêkeve girê bide, û bi vî awayî sînorê niha hilgirin, heya ku bikarin bi bê tu astengiyekê hatûçûnê bikin û hêzên xwe bînin û bibin.

Girtina Mûsilê li Îraqê ev armanca bo DAÎŞ desteber kir. Şerê DAÎŞ li Kobanê, li Kurdistana Suriyê, û Şengalê li Kurdistana Îraqê, beşek ji vê stratijiya sarbazî di warê berfirehtirkirina pêwendiya di gel Kurdistana Sûriyê de ye”.

Lê cuda ji basa pêwendîdar bi sedemên êrîşên DAÎŞ bo ser deverên Kurdakincî yên Kuristana Îraq û Suriyê, xala cihê têdîtinê, ku pêdivî bi hûrbîniyeke zêdetir e, pirsa hevnegirtina hêzên siyasî yên Kurdistanê ye, ku di cihê çareseriyek baş bo rizgar kirina xelkê û axa vê beşa Kurdistanê, mijûlî berfirehkirina desthelatdarî û pakanehisaba rêkxiraweyî û takekesî ne.

Eva ku niha pêdivî ye li ser hêz û aliyên siyasî yên Kurdistanê, heya ku di hemberî rewşa Kurdistana Suriyê de cîbicî bikin, ev esla siyasî ye ku: Tevî piştgirtina aliyên siyasî yên serbixwe yên rojavayê Kurdistanê, çi di warê madî û çi di warê ne’newî de, xwe ji destêwerdana bê cî dûr bixin, û bo berjewendiyên xwe yên takekesî, berjewendiyên giştî û neteweyî ji bîr nekin. Xincî vê xalê jî, pirsa ne hevgirtinên aliyên siyasî yên Kurdistana Rojava û nebûna hevgotarî di navbera wan de dikare sedemeke din ya rewşa niha ya zal bi ser Kobanê de be, ku hem dikare rola yekalîker bilîze, û hem jî dikare bandoreke nîgetîv danê.

Bi vê manayê ku heke ev hêz û aliyên resen ên Kurdistana Suriyê, ku di rastî de, di nav civaka Kurdistanê de ne, bi hevgirtin û yek helwêstî, armancên hevbeş bo xwe diyarî bikin, û pêngavên bi lez û bi kiryar bavêjin, wê demê tê kirin ku em hêvîdar û çaverê bin ku di pêşerojek nêzîk de dawî bi tirsa jidestdana Kobanê bê, lê heke ev harîkarî û yekgotariya stratijîk tunebe, û perş û belavî her wisa zal be bi ser kar û têkoşînê de, mixabin dibe em bêjin ku rewşa bi tirs ya Kobanê û Kurdistana Suriyê ne tenê dawî nahê, belkû her wisa dê bidome, heya karesatên mirovî yên bi tirs jî, dê lê bikeve.

Birêz Ebdullah Rehîmî kurê Ebdulxefûr di sala 1962 (07.11.1341)'an di malbateke xelîfeyê mezin yê terîqeta Qadirî di gundê Nerwê ya ser bi beşa Nosûd ya bajarê Pawe de tê dinê.

H: Arif Vêlzî

Navbirî derheq jiyana xwe û malbata xwe weha dibêje: "Bi sedema vê ku malbata min, xwediyê gellek bax û pez û malatan, û zewiyên çandiniyê bû, her di destpêka çûna bo xwendingehê, min havînê karê malê dikir, û demên din jî, min bi xwendinê re derbaz dikirin, heya ku şoreşa gelên Îranê rû da, ku wê demê ez bo sala sêyemîn ya paşnawendiyê qebûl bûm".

Navbirî nasyariya xwe bi PDKÎ re weha tîne ziman: "Piştî eşkerebûna xebata PDKÎ, û destpêkirina şoreşa gelên Îranê ku temenê min 17-18 sal dibû, û herêma nosûdê ser bi herêma Hewramanê bi tewahî di destê pêşmergeyan de bû, min PDKÎ nas kir, û di refên Yekîtiya Lawan de ez hatin organîze kirin, ku eva destpêka nasyariya min bi PDKÎ re bû".

Navbirî ku berî tevlîbûna bi refên pêşmergeyan re bi sedema karê rêkxistinê bo PDKÎ, 15 rojan tê girtin, weha bas ji girtina xwe dike: "Piştî serhildana gelên Îranê mixabin min nekarî ku xwendina xwe bidomînim, heya wê demê ku Nosûd ji aliyê rejîmê ve hate dorpêçkirin.

Di havîna sala 1981'an de, bo domandina xwendina xwe ez çûme Pawe. Vêca min hem ders xwand û hem jî karê rêkxistinî bo PDKÎ kir, lê mixabin di zivistana heman salê de, ez hatim girtin, û piştî 15 mehan di Banemera sala 1983 (1362'an) de, ez hatim berdan, û cardin min hewl da ku xwandina xwe bidomînim, lê bi sedema karê siyasî ez hatim derkirin. Lê min dev ji xwandinê berneda heya ku min karî bi xwandina muteferiqe dîplomê wergirim".

Navbirî şêweya hatina xwe bo pêşmergatiyê bi vî awayî ji me re bas kir: "Min karê rêkxistinî domand heya sala 1987'an, ku li ser biryara Komîteya Şaristanê ez bûme berpirsyarê teşkîlata hemû rêkxistinên veşartî yên herêma Hewraman, wate Pawe û Ciwanro û Riwanserê.

Bi sedema eşkerebûna rêkxistinên me, di roja 07.04.1366 (1987), wate roja kîmyabarankirina bajarê Serdeştê hêzên Komara Îslamî hewla destbiserkirina tewahiya endamên rêkxistina me dan, mixabin ku beşek ji wan hatin girtin û îdamkirin, lê bi xweşî ve ez neketim destên wan de, û min karî ku xwe rizgar bikim û piştî zêdetir ji 20 rojan tîmeke hêza pêşmerge hate pey min û ez birim nav PDKÎ de, û ez bûme pêşmerge".

Navbirî bi vî awayî bîranîna xwe ya xweş bi Agirî re parve kir: "Payîza 1987 (1366'an) piştî çend mehan pêşmergatiyê ez bûme mamostayê ser bi perwerdehiya Hewraman, ku wê demê xwendingehên destpêkî û nawendî ku zêdetir ji 300 dersxwanan têde ders dixwand, di herêma Deretifê û Şoşmê de bûn, ku di rastî de ew der pişt cibheya PDKÎ jî bûn. Dawiya Payîzê em bo dewreyeke mamostatiyê şandin Qendîlê.

Dewreya me hevdem bû di gel konferansên kongireya heştemîn. Rojekê rêûresma bidawîhatina dewreya Fêrgehê bû. Pêşmergeyek bi navê mamosta Peyman birêvebirê rûêresmê bû.

Dr. Qasımlo jî di vê rêûresmê de wê beşdar biba. Bi hilkevt min piştîneke reş girêdabû, û mamosta peyman jî rêdîn danîbû. Em hemû dizanin ku wî ji kincên reş û rêdînê hez nedikir.

Lewra dema ku Dr. Qasimlo hate nav hola rêûresmê, mamosta Peyman ji aliyê Dr. Qasimlo ve hate rexne kirin, lê mamosta Peyman hinek hêcet girtin. Wisa diyar bû ku Dr. Qasimlo hêcetên wî qebûl kirin, lê her wekî tane (tevn) çepikek jêre lêda. Ji tirsa vê ku Dr. Qasimlo piştîna min nebîne, heya piştî rêûresmê jî ku bo wênegirtinê em derketin derve, min zincîra kapşînê xwe heya bin çena xwe kêşabû. Belê eva bîreweriya xweş ya min bû".

> **Ji tirsa vê ku Dr. Qasimlo piştîna min nebîne, heya piştî rêûresmê jî ku bo wênegirtinê em derketin derve, min zincîra kapşînê xwe heya bin çena xwe kêşabû**

Navbirî bi vî awayî bas ji bîreweriyeke nexweş ya pêşmergatiya xwe dike: "Bi baweriya min, bo hemû endam û kadr û pêşmergeyên PDKÎ, roja şehîdbûna Dr. Qasimlo roja herî nexweş ya serdema pêşmergatiyê ye".

Wî derheq jiyana xwe ya hevpar jî weha bersiva me da: "Sala 1366 (1987)'an bi armanca pêkanîna jiyana hevpar di gel Telîe Celalî, me rêûresma xwazbînî û nîşankirinê pêk anî.

Min li derdora Helebçeyê malek ji xwe re çêkir, min dixwast ku daweta xwe bikim, lê karesta Helebçeyê rû da, û hevjîna min vegeriya Îranê. Karesta Helebçeyê û şehîdbûna Dr. Şerefkendî, û şehîdbûna Setar Celalî birayê hevjîna min û şehîdbûna kurmamekî min, çend salan şahiya me paş xistin, lê di encam de sala 1992 (1371)'an li Qendîlê û di gundê Ênzê de, me jiyana hevpar pêk anî, û berhema jiyana me jî du kur û du keç in.

Mamosta Ebdulla bi vê peyamê ji bo xelkê Kurdistanê dawî bi axavtina xwe tîne: "Diyar e ku ez biçûktir im ji vê ku xelkê amojgarî bikim, lê her wek Dr. Qasimlo kerem dike, piştevanê sereke yê me civatên xelkê Kurdistanê ne, lewra her ji vê dîtingehê ve jî ez daxwazê ji wan dikim ku wek berê, mezintirîn û yekem piştevanê PDKÎ bin, û zarokên xwe ji diyardeyên pîs û kirêt ên civakî ku ji aliyê rejîmê ve hewl bo bilav kirina wan diyardeyan tê dayîn, biparêzin".

Xerckirin ji bo mamostayan destmaye ye bo pêşerojê

Hesen Salihzade

“Xerckirin bo mamostayan destmaye ye bo pêşerojê”, eva diruşma îsal ya rêkxirawa cîhanî ya fêrkariyê ye ku roja 5’ê Octoberê wekî roja cîhaniya mamostayan û dersbêjan diyarî kiriye. Sala 1994’an di civîna wezîrên perwerde yên welatên endam di UNSCO de, roja 5’ê Octoberê wekî roja mamostayan diyarî kirin da ku bi vê boneyê ve asta çawaniya fêrkariyê bilind be, û civak giringî û bihagiraniya hewce bide dersbêjan.

Ji wê demê şûnde dewletên piraniya welatên endam di hemberî vê helwesta UNSCO de xwe bi berpirsyar dizanin, û bi armanca pêregihîştina baştir bi pirsa xwendinê, awireke micid li jiyana mamostayên xwe dane.

Li gorî baweriya mamostayên biyavê perwerdê, bilindkirina asta jiyana mamostayan bandoreke rasterast li ser çawaniya dersgotinê heye.

Perwerde û hînkirin di belgenameyên mafên mirovan de, di navbera du cemserên mamosta û dersxwanan de, bi armanca geşekirina hemû aliyane ya kesayetiya mirov, kar û kiryareke watedar e, û dibe bi hûrê em lê binêrin. Di vê derheqê de roja mamosta di nav rojjimêra îro rojê ya Îranê de, wek yek ji cemserên perwerde û fêrkirinê di roja 12’ê Banemerê de, xûya dike. Rêûresma roja mamosta di demekê de, di Îranê de bi rêve diçe ku rewş û hewayê ne salim ya deshilatê hindî ku tê, zêdetir bi ser perwerdehiyê de zal dibe.

Di encama rewşeke bi vî awayî de kêşeyên rojane yên jiyana mamostayan, nebûna ewlehiya pîşeyî û zext û givaş û çavedêriya ne rewa bi ser kom û civînên wan de, zêde bûye.

Destêwerdana bê cî ya bîrokeya deshilatê di derheqê diyarîkirina xet û nîşanan bo kitêbên dersî, neçarkirina dersbêjan bo perwerdekirina dersxwanan bi pirtûkên bi nawerokek lawaz, û binpêkirina yasayên carnameya mafên mirovan û heya yasaya bingehîn ya Komara Îslamiya Îranê li derheq wergirtina perê bi zorî ji dersxwanan, zêdekirina bê sedem ya fêrgehên navdewletî, rewşa hiloşîner ya avahiya xwendingehan û kêmiya kelûpelên dersxwanan, guherîna ne karnasane ya sîstema perwerdehiyê, û bernameyên ne serdemiyane yên hatûçûna dersxwanan beşek biçûk ji wan pirsyaran in, ku dibe deshilatdarên pêwendîdar bi sîstema perwerdehiya Komara Îslamiya Îranê, bersiva wê bidin.

Dewleta Îranê di demekê de bas ji pirsa jêhelbirina budceya Wezareta Perwerdê dike ku zêdetir ji %90 ji vê bûdceyê ji bo pirsonela wezareta wê tê mezaxtin, û di encam de tiştek wek destmaye bo pêşerojê namîne. Bi vî halî jî radeya mûçeya pirsonela Wezareta Perwerdehiyê, di gel radeya bilindbûna enfilasyonê yek nagre.

Piraniya mamosta û dersbêj di bin hêla hejariyê de de dijîn, tenê ew mamosta nebin ku ji riya karekî din ve, şêwe jiyaneke “ne mirin, ne jiyan” bixwe peyda kiribin.

Li gorî pêwerên standard ên cîhanî, dema azad ya mamostayan bo vê yekê hatiye danîn ku têde bikarin zanyariyên zêdetir û teknolojiya nû ya rojê hîn bibin, û vê jî veguhêzin bo polên dersgotinê, lê mixabin mamostayên civaka Îran û Kurdistanê ji vê derfetê mifaha şaş werdigrin, û bo guherîna jiyana baştir û pêregihîştin bi mal û zarokên xwe riya bazar û kasibiya ne hejî digrin pêşiya xwe.

Hekî binkeyeke bi hêz wek Wezareta Perwerdeya Îranê, serbarê şiyana xwe ya malî, armanca wan ji pêdana heqdestê pirsonêlan, tenê bergirîkirin e ji mirina wan, eva em dikarin bêjin ew dezgeh, dezgeheke çewsîner e, û ji bilî dabînkirina aliyê kêm ya heqdestên wan, erkên xwe yên mirovî jî bi cih negehanidine.

Ji dîtingeha sîstemek bi vî rengî de, fêrgeh dibe kargeha berhemanînê, û fêrkar jî tenê bîr ji wergirtina aliyê herî kêm yê heqdestê xwe dike. Di encama vê sîstema ne hejî de, pêwendiya mamosta û dersxwan dibe pêwendiyeke mekanîkî û komek diyardeyên ne hez û tundûtîj li pey xwe tîne, ku qerebûkirina wan di pêşerjê de karekî sanahî nine.

Rast e ku xwest û daxwaziyên mamostayan tenê ji riya pêkhate û nawendên pîşeyî ve desteber dibe, lê heya niha jî mamosta û dersbêjên civaka Îranê û Kurdistanê, bi sedema zext û givaşa tirsonekane ya nawendên ewlehiyê yên rejîmê ji hebûna rêkxiraweyeke serbixwe û seranserî û berdewam, bê par bûne.

Her wek em dibînin bi vî halî jî çerxa xebata rewa ya mamostayan li derheq bidestxistina mfên wan yên destpêkî neketiye gerê. Her di vê rêbazê de hejmareke berçav ya mamostayên nîştimanperwer ên gelê me, berbirûbûyê cezayê giran yê sêdare, girtîgeh, îşkence, derxistin, û dûrxistin û ...hwd bûne.

Di dawiyê de, pêvajoya ber bi pêşveçûna bûyeran û karnameya çend sale ya Dezgeha Perwerdehiyê ya li jêr deshilata Komara Îslamiya Îranê de, nîşan dide ku pêşeroja mamostayan û dersxwanan, îsal jî wekî salên berê, dibe qurbaniya bîrdoziya ne serdemiyane ya taqimek berpirsyarên berjewendîxwaz, û tu hêviyek nahê dîtin ku berpirsyarên rejîmê, daxûyaniyên cîhanî yên mamostayan, û amojgariyên wan berçev bigrin, û rêz û hurmetê ji wan bigrin.

Herçend Wezîrê Perwerdehiyê yê wê demê yê Komara Îslamiya Îranê yek ji beşdar û wajokerên civîna binavkirina roja mamostayan, wate 5’ê Octoberê bû, lê li gorî ezmûna çendîn sale ya xwe, û bi vegeriyana bo Tehrana germ û nerm ya pêtext, roja mamostayan û armancên UNSCO’ê bo hertim ji bîra xwe birin.

Gotinên Navdaran

A: Firat Cewerî

Bi qehrê re aqil jî difire û diçe.

Lessing

Mirov nikane lîstikên nû hînî segên pîr bike.

Anonim

Hemû kesên ku nizanin hîn bibin, dibin mamosta.

Oscar Wilde

Yê bi tiştekî nizanibe, tiştekî jî ji bîr nake.

Chevalier de Panat

Mirov her ku pîr dibe, bi nexweşiya şîretkirinê dikeve.

E.Renan

Di karên xwe yê şexsî de, ji kesî şîretan nexwaze.

Thornton Wilder

Mirovên herî xerab, carinan şîretên herî baş dikin.

P. /. Bailey

Tu çi şîretê dikî bike, tenê bila kurt be.

Horatius

Şerîf Qeyran dibe Êzidî

Hewlêr (Rûdaw) - Hunermendê ji Bakurê Kurdistanê Şerîf Qeyran stranek li ser Kurdên Êzîdî bi navê "Şengal" tomar kir.

Strana Qeyran derbarê wan zarokan de ye ku li ser Çiyayê Şengalê ji ber birçîbûn û tîbûnê jiyana xwe ji dest dan. Şerîf Qeyran klîpa vê stranê di rûpela xwe ya taybet de belav kiriye.

Klîpa Qeyran bi wan gotinên parlementera Kurd a Êzîdî Viyan Dexîl dest pê dike ku li parlementoya Îraqê de, bi girî gotibûn û li tewahiya cîhanê de deng vedabûn. Şerîf Qeyran di strana xwe de dibêje: "Ez Kurdekî Êzîdî me."

Mihmed Ceza hunermendê şoreger

Hunermendê navdarê Kurd Mihemed Ceza Elî, naskirî bi Heme Ceza roja pêncşem 03.02.1949'an li bajarê Silêmanî ji dayîk bûye.

Di temenê 19 saliyê de jiyana hevjîniyê pêk aniye, û xwedanê 6 zarokan e, 2 kur û 4 keç.

Heme Ceza di sala 1969'an de peywendî kiriye bi şoreşa rizgarîxwaz a Kurd, û çendîn salan temenê xwe di jiyana pêşmergeyatiyê de derbas kiriye. Piştre digel malbata xwe di welatê Danîmarkê de akincî bû.

Piştî serhildana mezin a bihara sala 1991'an ya başûrê Kurdistanê vegeriya Kurdistanê, û li bajarê Silêmanî li ser karê xwe yê hunerî û Kurdayatî berdewam bû. Roja 26.10.2009'an Wezareta Rewşenbîrî û Lawan li bajarê kevin yê Kurdan, ku hunermend Heme Ceza temeneke dirêj li wir derê derbas kiribû, li hola Pêşewa ya Hewlêrê de, xelata rêzdayînê da bi hunermend û pêşmerge Heme Ceza.

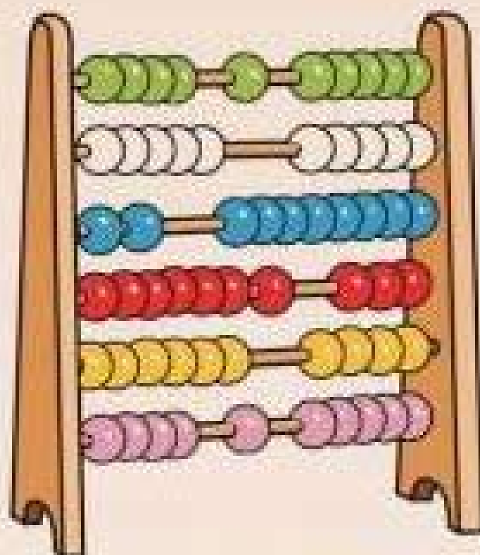
Hunermendê nemir xwedanê çendîn stran û meqam û sirûdên niştimanî û awazên bê mînak ên Kurdî ye.

Hunermendê têkoşer ê Kurd piştî hevrikiyeka dijwar digel nexweşiya pençeşêra penkiriyas de, li 01.10.2010'an di temenê 61 salî de koça dawî kir. Her di heman rojê de di rêûresmeka hêja de bi amadebûna hejmareka gellek ya malbat û dost û hevalên wî hunermendê li Girê Seywan li Silêmanî hate veşartin.

Zimanê Kurdî

Beşa 2. Dema xwendin û axaftinê

Dersên me

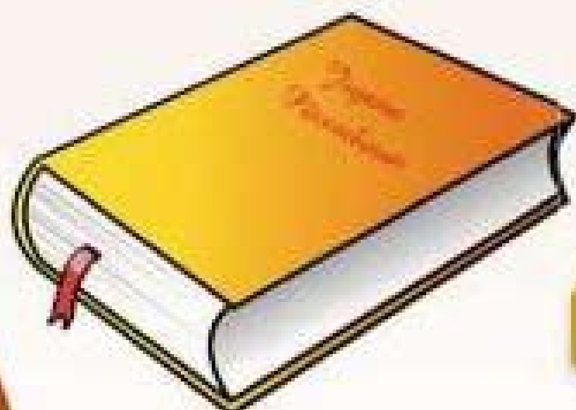
Ez di dersa bîrkariyê de
hijara jimareyan hîn dibim.

Ez di dersa kurdî de hînî
zimanê xwe dibim.

di dersa komelayetiyê de
mijarên çandî hîn dibim.

Ez di dersa dînî de jiyana
pêxemberan hîn dibim.

Tiştonek

A: Mahir Berwarî

1- Serê mar e ne mar e, diçêrre ne kar e, çar pê ye ne dewar e.

Fîl

2- Darekê çar çiqil, her çiqlekî pênc serkêt pêve.
- Ezman sorê didan spîk.
- Seyê netajandî, berxa nemêjandî, mêrga neçerandî.
  (* Se, dayka Hewa, Behişt)
- Elîf gotiye, cîmê qaf bibe lu mîmê.
  (* Xoda, Cobraîl, Quran, Mohemed)
- Dê çim sere Kerkukê, dê vekim bi kurkekê, sed çûçik li dûv mamirkekê.
(* hustayê xanî avakirnê).

Mirov

3- Meri bulut, deri kilît.
- Kerê beqala, digerhit li ber derê hemî mala.

Mirin

4- Tu bimirî jî, her ji te venabit.

Nav

5- Tebeka li ser t`ebekê, ji nav da marê gezekê, di ser da konên rûvî ya, di ser da çirayên zerî ya.
Tbeka li ser t`ebekê, di nav da marê gezekê, di ser da Konên rûvî ya, di ser da çirayên nebiya, di serda dehlên hûta.

Lêv, ezman, difin/poz

Têdîtin: Amadekar destkariya devoka metelokan nekiriye

Xwendevanên hêja!

Hûn dikarin bersiva tiştonekan bi riya E-Maila Agiri2003@gmal.com ji me re bişînin

Agirî

- Rojnameya “Agirî” di van malperên jêrên de bixwînin:
- www.Kurdistanmedia.com
- www.Agirimedia.org
- rojnamaagiri@gmail.com
- www.facebook.com/Agirikirmanji

Navnîşana derveyî welat: AFKB.P. 102- 75623 ParisCEDEX 13 –FRANCE E - Mail: Agiri2003@gmail.com Hejmar (239)

Deh dene ji girantirîn demjîmêran di cîhanê de

Niha demjimêrên destî, şêwaz û dîzaynên curbicur hene, û giranbuhatirîna wan demjimêran, ev demjimêr in:

1- Ev demjimêra ji zêrê spî yê 18 eyar hatiye çêkirin, û bo rûyê vê demjimêrê 3010 parçeyên Elmas bi kar hatiye, û buhaya wê jî 2.75 milyon dolar e.

2- Batîk Fîlîp navê vê demjimêra giranbuha ye ku ji zêr hatiye çêkirin, û buhaya wê jî 2.9 milyon dolar e.

3- Buhaya vê demjimêrê 3.3 milyon dolar e, Ku 207 parçe Elmasê Feransî, û 481 parçe Zomrûd û kevirê giranbuha têde bi kar anîne.

4- Ev demjimêra ji zêrê spî hatiye çêkirin, û di sala 1928’an de, ji aliyê Patrîk Fîlîp ve hatiye dîzayînkirin, û buhaya wê jî 3.6 milyon dolar e.

5- Demjimêra Pilatîn Batrîk Fîlîp a cîhanî, ku ji riya vê demjimêrê ve, mirov dikare dema hemû cîhanê bizane, û dîzayneke balkêş heye, û buhaya wê jî 4.03 milyon dolar e.

6- Loys, (Moinet Meteori) buhaya wê 4.6 milyon dolar e.

7- Ev demjimêra navê wê, Elmasê Hoblot e, û bi zêrê spî hatiye çêkirin, û buhaya wê jî 5 milyon dolar e, û bo rûyê wê jî 1200 hezar parçe Elmas bi kar hatiye.

8- Batîk Fîlîp 1527, li sala 1943’an ji aliyê kompaniya Patîk Fîlîp ve bi zêrê zer hatiye çêkirin, û buhaya wê jî 5.6 milyon dolar e.

9- Ev demjimêra ji berhemên kompaniya Patîk Fîlîp e, û bo çêkirina wê demjimêrê 5 sal dem pêwîst e, û buhaya wê jî 11 milyon dolar e, û bo yekem car di sala 1933’an de hatiye dîzaynkirin.

10- Şopard 201, ev demjimêra bi giranhuhatirîn demjêmêr tê hesibandin, û buhaya wê 25 milyon dolar e, û ji aliyê kompaniya Swîsrayê bo demjmêra dest hatiye çêkirin, û Elmasê spî û zer û pembeyî têde hatiye bikaranîn.

Berxwedana Kobanê

